

ANĐEOSKA PORUKA NADE

LORNA BIRN

baBun

BEOGRAD
2014.

Naslov originala:
A Message of Hope from the Angels - Lorna Byrne

© Copyright na prevod za Srbiju:

Babun

Izdavač:

Babun

Prevod: Zlatan Begović

Lektura: Ana Bešlić

Štampa:

Tipoštampa

Prvo izdanje

Beograd 2014.

ISBN 978- 86-83737-82-6

SADRŽAJ

1. Poruka nade u ovim izazovnim vremenima	9
2. Bezuslovno ste voljeni	16
3. Pomoć je uvek blizu	29
4. Biti roditelj je najvažniji posao na svetu	44
5. Molitva može da pomera planine	56
6. Svi nosimo dar isceljenja u sebi	70
7. Svetlost u tami	81
8. Dato vam je da živite punim plućima	91
9. Anđeli pomažu ljudima koji su u finansijskoj krizi	101
10. Niko ne umire sam	109
11. Anđeli glume Kupidona	119
12. Vi ste potpuniji od bilo kog anđela	133
13. Ljubav pobeđuje mržnju	138
14. Anđeli brišu naše suze	149
15. Pokazali su mi predivne stvari	158
Dodatak	166

Širenju mira u svima nama i u celom svetu.

1

PORUKA NADE U OVIM IZAZOVNIM VREMENIMA

Anđeo Nade je zrak svetlosti u životima svih nas. Pomaže nam da sačuvamo svetlost nade u sebi dokle god smo „živi“, rekao mi je anđeo. „Nada igra veliku ulogu u ljudskom životu. Nada čini nemoguće mogućim.“

Bilo mi je tek dvanaestak godina kada mi je to rekao jedan anđeo.

Vidim anđele i razgovaram s njima otkako sam bila malo dete. Svakog dana viđam anđele i vidim ih u telesnom obliku, kao što vidim nekoga ko sedi ispred mene. Anđeli su moji prijatelji i drugari i ja stalno razgovaram s njima, nekada rečima, a nekada bez reči. Ne znam zašto mogu da vidim anđele, a vi ne možete. Ja sam samo jedna obična osoba.

I ranije sam sretala anđela Nade, ali toga dana, u svojoj dvanaestoj godini, naučila sam ko je taj anđeo i na koji način nam pomaže.

Anđeo Nade nije nalik nijednom drugom anđelu kojeg sam ikada videla. On je poput ogromnog plamena. Unutar tog veoma žarkog plamena prikazan mi je nejasan obris muškarca, prelepe, očaravajuće, smaragdno zelene boje, koji drži baklju

- poput olimpijskog plamena. Sjaj anđela Nade različit je od sjaja svih drugih anđela. Mislim da je to zbog njegove svetlosti unutar svetla.

Anđeo Nade je ogroman, visine odraslog drveta. Kada ga ugledam, čini mi se da se nalazi daleko od mene. Zbog toga bi trebalo da izgleda maleno, ali je uvek ogroman. Veoma čudna stvar - kao da je na velikoj udaljenosti, a istovremeno u mojoj neposrednoj blizini - ne mogu to da objasnim na bolji način.

Izgleda kao da se stalno kreće, neprestano se osvrćući kako bi nežnim smeškom ohrabrio onoga koga u tom trenutku vodi. Na licu mu je izraz ljubavi i ohrabrenja.

U današnje vreme mnogo češće viđam anđela Nade nego što je to bio slučaj u prošlosti. Viđam ga skoro svaki dan. Čini se da je ljudima u današnje vreme potrebno mnogo nade.

Pre mnogo godina, anđeo mi je dao viziju anđela Nade na delu, kako bih mogla bolje da ga razumem. Pokazali su mi anđela Nade kako vodi vojnike po rovovima na bojnopolju. Ne znam koje su nacionalnosti bili ti vojnici. Videla sam jednog vojnika kako iscrpljen puzi kroz blato. Videla sam da je povređen. Anđeo Nade kretao se ispred njega neprestano ga podstičući da ide napred. Dopustili su mi da gledam očima toga vojnika. Vojnik nije mogao da vidi anđela Nade, ali je video svetlost i unutar nje one koje je voleo - svoju ženu i dečicu, svoje stare roditelje. Anđeo Nade davao mu je snagu da preživi, ohrabrujući ga da ne odustane, ulivajući mu nadu u ponovni sastanak sa porodicom koju je voleo.

* * *

„Da li razumeš Lorna?“, pitao je anđeo. „Anđeo Nade ne može da zaustavi rat, da isceli vojnika, niti da ga spasi, ali može da

mu ulije snagu da stigne do mesta na kome će biti spasen.“ Anđeo mi se nasmešio i nastavio. „Taj vojnik je mnogo godina kasnije umro u svom krevetu.“ Razveselile su me te vesti. Ljubav koju je taj mladi vojnik osećao prema svojoj porodici bila je predivna.

U svakoj prilici kada smo ja i moja porodica u teškoj situaciji, vidim anđela Nade koji pokušava da me ohrabri. To je dopunska podrška mom anđelu čuvaru i drugim anđelima koji mi pomažu.

Pamtim jedan period - bila sam pod velikim stresom i zabrinuta da li će moj muž Džo naći posao. Dugo je bio bolestan i nije radio, ali tada je bio dovoljno dobro da je mogao da radi. To su bile osamdesete godine dvadesetog veka u Irskoj: situacija je bila teška i teško je bilo naći posao. Imali smo troje dece koje je trebalo hraniti i bila sam užasno zabrinuta. Neprestano sam primećivala anđela Nade, u daljini, kako se okreće prema meni i ohrabrujuće mi se smeši. Održavao je u meni nadu da će Džo konačno uspeti da dobije neki od poslova za koje je konkurisao. Dugo je trajalo dok ga nije pronašao, a ja sam bila na rubu očaja. Viđajući anđela Nade uspela sam da prebrodim taj težak period i pružim Džou ohrabrenje i podršku. Džo je na kraju uspeo da pronađe posao.

Nikada ne treba potceniti važnost nade. Sa nadom u srcu možemo da postignemo toliko toga.

Poznavala sam porodicu čije drugo dete je rođeno sa ozbiljnim genetskim problemima.

Lekari su rekli roditeljima da su mali izgledi da će njihova devojčica moći da hoda. Kada sam je prvi put videla, bilo joj je otprilike devet meseci. Dok sam pričala sa njenim roditeljima a otac je držao u naručju, videla sam da su okruženi

veoma visokim anđelima, prozirno belim, ženskog pola. Nejasno sam videla njihova krila. Kao što je slučaj sa svim anđelima, bili su izuzetno lepi. Jedan od anđela rekao mi je, bez reči, da ta porodica neće izgubiti nadu da će dete prohodati, bez obzira na to šta su im lekari rekli. Dok smo razgovarali, otac je položio bebu na pod, a anđeli oko nje hrabрили su je da pomera nogice i da se rita.

Jednog trenutka se pojavio anđeo Nade. Njegova svetlost bila je veoma intenzivna i činilo se da je nestalo sve sem roditelja i deteta. Kao da su roditelji mogli da vide svetlost anđela Nade, čuju njegov ohrabrujući smeh, te su bili ispunjeni svetlošću nade. Znam da im je anđeo Nade, svaki put kada su se susretali sa nekim problemom vezanim za njihovu ćerku, ulivao hrabrost da nastave dalje.

Anđeo Nade je jedinstven, ali tu je da pomogne svima i ima sposobnost da bude na mnogim mestima istovremeno. Po tome je sličan arhanđelima. Ukratko, on je uvek tu kada je ljudima potrebna nada da ih vodi i hrabri.

Naravno, i drugi anđeli pomažu pružajući nam nadu.

Vidim anđela čuvara uz svaku osobu, bez obzira na njenu veru i naciju. Nikada nisam videla nikoga, nigde na svetu, bez njegovog anđela čuvara. Vaš anđeo čuvar bio je uz vas i pre nego što ste začeti i ostaće uz vas i posle vaše smrti, nikada vas ne ostavljajući ni za trenutak. Voli vas bezuslovno i učiniće će sve da vas vodi kroz život i ispunjava nadom. Vaš anđeo čuvar može da dopusti i ostalim anđelima da vam pomažu.

Otpribliže godinu dana kasnije ponovo sam videla to dete. Bilo je okruženo odraslima i oni su ga dodavali jedno drugome, tako da se nalazilo u središtu ljubavi i pažnje svakog od njih. Dete je izgledalo kao da blista, a anđeli su mi rekli da je to zbog količine ohrabrenja koje mu cela porodica

pruža. Bilo je očigledno da svi slušaju svog anđela čuvara i igraju svoju ulogu. U jednom trenutku otac je stavio malu devojčicu da stoji pored njega. Bilo je prelepo videti kako su anđeli okružili devojčicu trudeći se da njene klimave nogice ostanu čvrste, da ih speče da je izdaju. Ona sada ima tri godine i hoda. Ne samo da hoda, već su je nedavno odveli na plažu i ona je počela da trči – mada ne baš sasvim stabilno.

Roditelji i porodica su održavali plamen nade za to dete. Pomogli su mu da prohoda i sada se nadaju da će da nauči pravilno da govori. To dete je bilo tračak nade, a svetlost nade obasjala je onda i čitavu porodicu, dajući im nadu i u drugim sferama života. Nije reč samo o užoj porodici - i širu porodicu i komšije nadahnula je i ispunila nada, samo na osnovu ovog slučaja.

Stalno viđam anđele kako se intenzivno trude da nam daju nadu. Nedavno sam sedela na recepciji hotela, čekajući jednog novinara. Anđeli koji su bili oko mene rekli su mi da sednem u predvorje. Tamo je za niskim stolom pored prozora sedeo muškarac. Na stolu ispred njega ležali su nekakvi papiri i stajao lap-top. Oko njega su sedela četiri anđela. Jedan od anđela držao je bleštavo svetlo, veličine klikera, u visini muškarčevih grudi. Kada vidim da anđeo drži svetlo ispred nekoga, znam da ta osoba prolazi kroz težak period i da anđeo drži svetlo da bi mu pružio nadu i ohrabrio ga da nastavi dalje.

**Viđam mnogobrojne anđele koji
drže svetla ispred ljudi,
pomažući im i hrabreći ih.**

Jedan od anđela mi je saopštio, ne koristeći reči, da je muškarac pod velikim stresom i da je izuzetno zabrinut za svoj

posao. Nisam znala kojim poslom se bavi. Anđeli su ga podsticali da pronade rešenje i rekli su mi da se ono nalazi negde u njegovim papirima, ali on je bio previše napet da to uoči. Jedan od anđela pokušao je da ga smiri, a drugi je pokazao prema jednom od listova. Nakon toga, muškarac je uzeo taj papir, ali izgleda nije video rešenje. Sve vreme je zapisivao i precrtavao rečenice u svojoj beležnici. Povremeno bi svetlo bivalo snažnije i znala sam, a da mi anđeli to nisu rekli, da to znači da on naslućuje rešenje, tračak nade, izlaz iz poslovnih problema. Sedela sam tamo dvadesetak minuta, jer je novinar kasnio. Molila sam se da taj poslovni čovek pronade rešenje. Svim srcem sam bila uz njega. Izgledao je vrlo napet i zabrinut. Na odlasku sam upitala četiri anđela za stolom da li će muškarac pronaći rešenje do kraja tog dana. Rekli su mi da verovatno neće sagledati celo rešenje, ali će barem dobiti početnu ideju i u nekoliko narednih dana će doći do rešenja problema.

Ovih dana viđam mnogobrojne anđele kako drže svetla ispred ljudi, pomažući im i hrabreći ih.

Viđam anđele koji nam pomažu da upalimo plamen nade u sebi – nade na pojedinačnom, zajedničkom, nacionalnom ili globalnom planu.

Nada često naraste iz početne male inicijative. Jedne večeri pre nekoliko nedelja sreća sam grupu komšija koji su uređivali zelenilo u blizini mesta gde sam stanovala. To je područje dugo vremena bilo neuređeno i zapušteno. Dok su obavljali taj posao, bili su okruženi anđelima koji su ih podsticali šapućući im na uho. Jedan od anđela mi je rekao: „Možeš li da primetiš kako se nada rasplamsava u tim ljudima?“ Nasmešila sam se, a anđeo je nastavio: „Ovakvim malim koracima oni mogu ceo svet da učine boljim mestom.“

Sutradan sam ponovno prolazila kraj tog zelenila. Zaprepastila sam se koliko je sada drugačije izgledalo. Počistili su đubre, pokosili travu i uredili cvetne leje. Ceo prostor delovao je mnogo vedrije. Jedan od anđela usmerio mi je pažnju na malog kosa koji je uspeo da pronađe crva u zemlji. Dan ranije tu nisam videla nijednu pticu.

Nada ujedinjuje ljude da poprave stvari, i, kada se to desi, vidim da ljudi postaju vedriji, svetliji, i mogu da krenu u ostvarenje još krupnijih ciljeva.

Ljudi koji veruju da stvari mogu krenuti nabolje su za nas zraci svetlosti - i stoga treba da ih podržimo.

Nada se može pružiti drugima. Nada daje snagu i hrabrost i tada i sama raste. Svako od nas ima svoju ulogu u širenju nade. U prošlosti ljudi su se priklanjali verskim vođama, liderima zajednica, preduzeća, zemalja – kako bi od njih dobili viziju nade za budućnost, ali danas se mnogi od naših vođa muče. Propuštaju da uoče nadu koja je pred njima. Propuštaju da zapaze način na koji naš svet možemo da učinimo boljim mestom za život.

Anđeli su mi ispričali puno toga o nadi, pokazali mi mnoštvo različitih načina kojima nam vraćaju nadu, i rekli da ima mnogo toga čemu se možemo nadati.

Sve što bih želela da podelim sa vama u ovoj knjizi vodi poreklo od Boga i njegovih anđela. Ova knjiga je poruka nade koja mi je poklonjena da je podelim sa svakim od vas, da pomognem rasplamsavanje svetlosti nade u vama.

Viđam mnogobrojne anđele koji
drže svetla ispred ljudi,
pomažući im i hrabreći ih.

2

BEZUSLOVNO STE VOLJENI

Anđeo čuvar te devojčice bio je ogroman. Dok se igrala na travi sa svojim crno-belim štenetom, on ju je nadvisivao i okruživao - poput polukruga obavijenog oko nje.

Šetala sam po imanju dvorca Kilkeni kada sam je ugledala. Nastavila sam da hodam i da je posmatram. Anđeo je činio ono što su mnogi anđeli čuvari koje sam viđala činili u društvu dece – dok je devojčica sedela igrajući se sa štenetom, sebe je učinio manjim nego što jeste, da pored njega ne bi delovala tako minijaturno.

Taj anđeo čuvar mi se nije prikazao ni u obliku žene, ni u obliku muškarca. Bio je svetao, zlatno-ćilibarne boje. Njegova odeća koja je padala u naborima kao da je bila načinjena od ogromnih ovalnih perli boje ćilibara. Videla sam kako se u tim ovalnim perlama reflektuje svetlost – što je anđelovoj pojavi davalo neuobičajenu dubinu.

Lice tog anđela čuvara bilo je okruglo i vrlo prozirno. Ne mogu da opišem ljubav koja je blistala sa njegovog lica dok je posmatrao dete. Njegove oči su bile poput kristala, a ipak pune života. Najčešće oči anđela nemaju boju, kao što je

nemaju ni zvezde. Međutim, ja sam uočila trag prelepe boje zlatnog ćilibara u očima anđela. Smešila sam se gledajući tu lepotu. Anđeo čuvar uzvratilo mi je osmehom, znajući šta sam primetila.

Anđeo čuvar je kleknuo pored devojčice i ispružio ruku kraj njene da se poigra sa štenetom. Činilo se da je ruka anđela čuvara veća i blistavija od ostatka njegovog tela. Te ruke su bile dugačke, tanke, a opet ogromne. Bile su prozirne i iste one prelepe, ćilibarne boje. Izgledalo je da su na ruci naglašeni prsti, pa sam mogla da vidim svetlost i pokrete unutar njih.

Posmatrala sam kako se anđelovi svetlosni prsti pomeraju s velikom nežnošću, ljubavlju i brigom za devojčicu i njeno štene.

Počela sam da razgovaram s anđelom bez reči, pitajući: „Može li ona da oseti prisustvo tvoje ruke?“ Anđeo čuvar mi odgovori pruživši ponovo ruku prema ruci devojčice, dodirnuvši je. „Gledaj, Lorna.“ Dete je prasnulo u smeh kikoćući se oduševljeno i znala sam da je osetilo dodir ruke svog anđela čuvara.

Nastavila sam da šetam dirnuta prizorom kome sam prisustvovala. Devojčica je imala Daunov sindrom, a njen anđeo čuvar mi je pokazao koliko je voljena, koliko se dobro brinu o njoj. Anđelima smo svi mi savršeni - mi vidimo razlike i ponekad mislimo da je neka osoba bolja od druge, ali za anđele svi smo savršeni.

Tokom prvih godina mog života ja sam viđala anđele čuvare kako stoje iza svakog čoveka. To me je veoma dezorijentisalo jer su anđeli čuvari sjajniji od drugih anđela. Kada mi je bilo pet godina, jedan mi je anđeo rekao da ću ubuduće viđati anđele čuvare samo kao snop svetlosti iza neke osobe. Anđeo

čuvar će se otvarati i prikazivati mi se u punom sjaju jedino ako za to bude postojao razlog. I dalje viđam druge anđele fizički i u punoj veličini; samo mi se anđeli čuvari češće prikazuju kao snopovi svetlosti.

Kada mi se otvori svetlost anđela čuvara i kada mi pokažu ljubav prema osobi koju štite, ja sam dirnuta. Iz njih zrači toliko ljubavi i saosećanja. Bez obzira na to kako se ponašate, vaš anđeo čuvar vas voli bezuslovno i neće vas ocenjivati ni na koji način. Neće tragati za vašim manama, niti će vas kritikovati. Vaš anđeo čuvar će učiniti sve što je u njegovoj moći - ne prekoračujući granicu vaše slobodne volje - da vas vodi i pomaže vam, olakšavajući vam život najviše što može. Vaš anđeo čuvar ispunjava vaš život svetlošću nade.

Ne postoji nevoljena osoba. Niste u pravu ako osećate da vas niko ne voli i da nikoga nije briga. Vaš anđeo čuvar je iza vas u svakom trenutku vašeg života i neprestano izliva svoju ljubav na vas.

Kao dete i tinejdžer osećala sam se baš nevoljeno. Kada sam bila beba, lekari su mojim roditeljima rekli da sam zaostala, jer je izgledalo da me više zanima ono što se događa oko mene - posmatranje anđela - nego posmatranje njih dvoje. Znam da su me roditelji voleli, ali su to retko pokazivali. Mislim da su smatrali da nemam osećanja. U to vreme bilo mi je izuzetno važno da osetim ljubav anđela čuvara i ostalih anđela.

Zamolite svog anđela čuvara da vam omogući da osetite njegovu ljubav prema vama – ili barem delić te ljubavi. Možete da ga zamolite obrativši mu se bez reči ili mu govorite naglas. Sa svojim anđelom čuvarom razgovaram kao što to činim sa svojim prijateljima.

Neki ljudi više vole da svom anđelu čuvaru napišu poruku ili pismo. Ako to učinite, poruku ostavite negde na nekoliko

dana - u fioci ili na nekom mestu koje smatrate prikladnim - a onda, kada osetite da je pravi trenutak, možete da je spalite.

Na koji god način komunicirate sa svojim anđelom čuvarom, budite sigurni da će vas čuti.

Ako nastavite da razgovarate, vremenom ćete osetiti kako se radost komeša u vama i počecete da se osećate bolje. To je kao da vam vaš anđeo čuvar, dopuštajući da osetite njegovu ljubav, omogućava da više volite sebe. Ali za to treba vremena i za većinu ljudi to nije lako. Na vama je da prepoznate tu ljubav koja se budi u vama i da sebi kažete: „Prihvatam taj dar.“ Dar ljubavi će sve više i više rasti u vama, a onda ćete tu ljubav početi da delite sa drugima.

Jedna od najvažnijih stvari koju moramo da naučimo je kako da više volimo sebe. Umesto da opažate sve svoje nesavršenosti, u sebi morate da vidite lepotu. Treba da naučite da posmatrate sebe na način na koji vas vidi vaš anđeo čuvar. Morate sebi da dozvolite da osetite dražesnost, saosećanje, ljubav koja je u vama.

Možda mislite da niste dovoljno dobri, možda vam, kada razmišljate o sebi, pada na pamet reč „beznadežan“, ali nezavisno od toga šta mislite o sebi, vaš anđeo čuvar je ponosan na vas.

**Vaš anđeo čuvar je tu, uz vas,
u svakom trenutku vašeg života.**

Često vidim anđela čuvara kako pomaže osobi koju čuva da više zavoli sebe. Lepo je to videti. Anđeo čuvar koji je, naravno, mnogo veći od osobe koju štiti, nagne se nad nju i polako i nežno spusti desnu ruku ispred nje, u nivou njenog srca. Široko otvorenim dlanom anđeo čini kružne pokrete

ispred srca; to može da potraje nekoliko minuta, ali ponekad samo nekoliko sekundi. Anđeo čuvar koga sam videla da to radi jednoj mladoj ženi rekao mi je da on tako u njoj otvara ljubav prema sebi samoj, pomažući joj da iskusi dobra i pozitivna osećanja i misli o sebi.

Vaš anđeo čuvar će pozvati u pomoć i druge anđele čuvare kako bi vas ljudi koje oni štite pohvalili blagonaklono i potapšali vas po ramenu. Zato je važno da ne ignorišemo komplimente, da ne pretpostavljamo da su lažni i da zahvalimo osobi koja nam ih je uputila.

Vaš anđeo čuvar će takođe pokušavati da spreči ljude da vam upućuju uvredljive i bolne primedbe, ali obzirom na to da svi imamo slobodnu volju, anđeli ne uspevaju uvek u tome.

Ako ne volite sebe, zamolite svoga anđela čuvara da vam pomogne da volite sebe isto toliko koliko vas on voli.

Upoznala sam mnogo ljudi, muškaraca, žena i - tužno je što moram da kažem - dece, koji nisu znali kako da vole sebe ili druge. Milioni ljudi po celom svetu ne znaju kako da vole, jer ih to niko nije učio. Današnja deca uče da izraze bes, nestrpljenje i ljubomoru - kako da izraze osećanja koja im pomažu da bude po njihovom - ali ne uče o ljubavi. Izgleda da su mnogi zaboravili kako da vole. Ljubav je u svakome od nas, ali zaboravili smo kako da je ispoljimo.

Deci treba da pokažemo da je u redu voleti i iskazivati ljubav i kod kuće i u široj zajednici. Deca mnogo uče iz primera. Mali znaci pažnje, kao što je nežan dodir ruke, zagrljaj roditelja kada se vrate kući, poklonjeni cvet, veoma su važni. Ti mali izrazi ljubavi su jednostavni, a ipak vrlo važni. Deca vas pažljivo posmatraju tražeći znake ljubavi, a kada ih uoče, oni takođe osećaju ljubav. To neguje i hrani ljubav koja je u njima.

Nikada ne treba da potcenjujemo preobražavajuću snagu ljubavi. Ljubav može duboko da promeni ljude i ima snagu da svet u kome živimo preobrazi u divno mesto. Deca su naša budućnost, pa je od presudne važnosti da decu naučimo da vole, pokazujući im primerom i pričajući im o važnosti ljubavi. Za decu smo svi odgovorni, ne samo njihovi roditelji. Podučavajući decu kako da vole, svi ćemo naučiti više o ljubavi pa ćemo se i sami više otvoriti prema ljubavi za sebe same. Tokom života, neophodno je da osetimo ljubav od drugih, bez obzira na to koliko imamo godina. Ako neko ima ljubavi za nas, čak i ako je reč o strancu, onda to u nama budi ljubav i jača je, pa ona zrači i iz nas.

Naš potencijal ljubavi je beskrajan; svi smo sposobni za pružanje i primanje bezgranične ljubavi. To što volite jednu osobu ne znači da imate manje ljubavi za neku drugu. Nema osobe koja je nedostojna ljubavi ili koja ljubav ne zaslužuje, bez obzira na to koliko osuđujete njene prethodne postupke - i niko nije nesposoban da voli.

Ljubav budi saosećanje u našem srcu i pomaže nam da pružimo ruku i pomognemo drugima. Taj dragoceni dar ljubavi postoji u svakom od nas; bili mi toga svesni ili ne, svi mi žudimo za ljubavlju.

Zamolite svog anđela čuvara da vam pomogne da otvorite oči i uočite izraze ljubavi u vašoj okolini - u vašem domu, na vašem radnom mestu, na ulici, u radnjama - svuda. Pomozite deci - i odraslima - oko vas da uoče znake ljubavi.

Ja grlim skoro svakoga koga sretnem. Upoznala sam puno ljudi, muškaraca, žena i dece koje su drugi retko grlili - čak ni njihovi roditelji nisu to činili dok su bili deca. Ponekad kad zagrlim nekoga, taj ne zna šta da radi i drži se uzdržano, pitajući se je li uopšte u redu grliti se. Nekad moram rečima da

uveravam takve da jeste u redu. Zatim mi oni polako uzvrate zagrljaj. Kao da piju ljubav koju im slobodno iskazujem i kao da je osećaju prvi put u životu. Osetim se tužnom kada to doživim s nekim. Veoma je tužno što su toliko nesvesni dragocenog dara ljubavi koji je u njima.

* * *

Jednoga sam dana bila u hotelu u Dublinu. Stigla sam rano zbog intervjua i sedela sam u mirnom kutku, ispijajući lagano čašu vode.

Prišla mi je jedna žena i rekla mi da me je videla na televiziji kako pričam o anđelima. Predstavila se kao Stefani i pitala me da li može da razgovara sa mnom nekoliko minuta. Bila je okružena anđelima, a neposredno iza nje bila je svetlost njenog anđela čuvara. Oko nje su bila četiri anđela dodirujući joj kosu, pokušavajući da je uteše i smire da bi mogla da razgovara sa mnom. U tom trenutku nisam znala u čemu je problem, jer mi ništa nisu rekli, a njen anđeo čuvar se nije otvorio.

Sela je i odmah počela da priča o svoje dvoje dece tinejdžera: trinaestogodišnjem dečaku i petnaestogodišnjoj devojčici. Rekla mi je da joj je njena ćerka rekla da je mrzi i bi želela da je mrtva. Stefani je plakala pričajući mi da njena ćerka stalno viče na nju, govori joj da ništa ne vredi i da nema pojma ni o čemu. Upoređuje je sa drugim majkama, govori da je njena majka najružnija na svetu, a da su majke svih njenih prijateljica predivne.

Dve godine je ta devojka neprestano ponižavala svoju majku pričajući joj nezamislivo ružne stvari. Stefani je bila potpuno skrhanja; bila je slomljena. Njena ćerka ju je u potpunosti lišila samopouzdanja i vere u sebe kao majku i osobu.

To je dospelo do faze da je Stefani bila tako teskobna i uznemirena da više nije mogla da spava, pa je morala da uzme bolovanje i počne da pije lekove protiv depresije. Nažalost, njen muž joj nije od bio od pomoći niti je mogla da se osloni na njega. Stefani mi je takođe rekla, prilično posramljeno, da i ona vrišti i viče na svoju ćerku i da više ne može da se kontroliše.

Dok je Stefani pričala, istovremeno su mi i anđeli pričali, ne koristeći reči. Rekli su mi da moram da postavim važno pitanje Stefani. Duboko sam udahнула i učinila kako su mi naložili.

„Kada ste poslednji put rekli svojoj ćerki da je volite?“

Stefani me pogledala zapanjeno, odgovorivši: „Ona je moja ćerka. Zna da je volim.“

Uzela sam Stefaninu ruku u svoju i malo sam pričekala pre no što sam joj odgovorila, onako kako su mi anđeli rekli da uradim.

„Jeste li sigurni da ona to zna? Setite se vremena kada je vaša ćerka bila dete. Koliko ste joj ljubavi pokazivali? Koliko ste je često uzimali u naručje i čvrsto je grlili, govoreći joj da je volite? Govoreći joj koliko vam je dragocena?“

Stefani me je pogledala sa zbunjenim izrazom lica. „Moja majka nikada to nije radila. Moja majka mi nikada nije rekla da me voli, ali ona je bila moja majka - pa znam da me sigurno volela.“

Anđeli su sve vreme razgovarali sa mnom dok sam joj davala odgovor. „Vaša ćerka žudi za vašom ljubavlju. Koliko god to izgledalo čudno, ona iskazuje svoju ljubav, ali vi to ne prepoznajete. Kome drugome bi mogla da kaže sve te užasne stvari? Kome drugome bi mogla da iskaže sve svoje frustracije i zbunjenost koju oseća kao tinejdžerka?“